

Η ΟΠΕΡΑ ΤΟΝ 19ο ΑΙΩΝΑ

ΠΟΥΤΣΙΝΙ

Ο Τζιάκομο Πουτσίνι γεννήθηκε στη Λούκα το 1858. Ο πατέρας του Μικέλε, μουσικός κι αυτός, πέθανε πρόωρα. Η Κοινότητα έκοψε μια μικρή σύνταξη στη χήρα, εκτιμώντας το ταλέντο του Τζιάκομο που, σε ηλικία 10 χρόνων, έπαιζε όργανο σε Μοναστήρι για να βοηθήσει οικονομικά τη μητέρα του. Ο Βέρντι είχε φλογίσει τη νεαρή φαντασία του και ήθελε να πάει στο Μιλάνο για μουσικές σπουδές. Ο πόθος του πραγματοποιήθηκε χάρη σε μια υποτροφία της βασίλισσας Μαργαρίτας. Η ολοκλήρωση των σπουδών του επισφραγίστηκε με τη σύνθεση «Συμφωνικού Καπρίτσιου» που, η εκτέλεση του, έκανε αίσθηση στους μουσικούς κύκλους.

Μετά την αποφοίτηση του απ' το Ωδείο, συνθέτει, το 1884, την πρώτη όπερα του «Λε Βίλλι» που παίχτηκε μ' επιτυχία. Μια δεύτερη όπερα «Έντγκαρ» δεν στάθηκε το ίδιο επιτυχής, ενώ η Τρίτη του όπερα «Μανόν Λεσκώ», σημείωσε θριαμβευτική επιτυχία που τόνωσε και την κλονισμένη, ως τότε, οικονομική του κατάσταση.

Με την παρουσίαση της όπερας «Μποέμ» που θεωρείται, σήμερα ένα αριστούργημα, άρχισε να δέχεται τα φαρμακερά βέλη της κριτικής. Ας σημειωθεί ότι το θέμα που είχε χρησιμοποιήσει στο «Καπρίτσιο» των διπλωματικών εξετάσεων του, αποτέλεσε τη βασική ιδέα της όπερας «Μποέμ». Ακολουθεί η όπερα «Τόσκα» που γράφτηκε στην έπαυλη που αγόρασε μέσα σ' ένα όμορφο φυσικό περιβάλλον και λίγο αργότερα, προβάλλει τη «Μαντάμ Μπατερφλάι» που, για να πετύχει και να καταστεί η όπερα με τις περισσότερες παραστάσεις σ' όλο τον κόσμο, χρειάστηκε να πρωτοπαιχτεί στη Β. και Ν. Αμερική. Η απήχηση που βρήκε το έργο του, στο Νέο Κόσμο, ίσως να ήταν το κίνητρο που ώθησε τον Πουτσίνι να συνθέσει αμερικάνικη όπερα την «Φαντσιούλλα ντελ Ουέστ» που, το ανέβασμα της στη «Μετροπόλιταν» υπό τον Τοσκανίνι, παρουσία και του συνθέτη, σημείωσε καταπληκτική επιτυχία.

Ευτυχισμένη προσφορά του Πουτσίνι στάθηκε το Τρίπτυχο απ' τα τρία μονόπρακτα «Ταμπάρο», «Αδελφή Αντζέλικα» και «Τζάννι Σκίκι». Η πρεμιέρα που δόθηκε το Γενάρη του 1919 στο θέατρο «Κονσταντσα» της Ρώμης, υπήρξε θρίαμβος για τον συνθέτη. Την επόμενη μέρα έγινε δεκτός απ' το Βασιλιά, ενώ το βράδυ δόθηκε προς τιμή του δείπνο απ' τον πολιτικό, πνευματικό και καλλιτεχνικό κόσμο της Ιταλίας. Κι αυτός, όπως ο Βέρντι, δέχτηκε την τιμητική εκλογή του σαν γερουσιαστή. Τελευταία του όπερα είναι η «Τουραντό» που δεν πρόφτασε μάλιστα να την ολοκληρώσει, λόγω του θανάτου του που συνέβει τον Νοέμβριο του 1924, σε κλινική των Βρυξελλών όπου είχε πάει για εγχείρηση καρκίνου του λάρυγγα.

Είχε ακέραιο και αξιοπρεπή χαρακτήρα και συναίσθηση στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων. Απ' το γάμο του απέκτησε ένα γιο, τον Τόνιο, που λάτρευε.

ΘΡΙΑΣΙΟΣ ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΧΟΛΗ - ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Σώτος Βασιλειάδης

Ο Πουτσίνι στάθηκε παγκόσμια μουσική προσωπικότητα της Ιταλίας, και απ' τους πρωτεργάτες του βερισμού στην όπερα που, ως γνωστό, απέβλεψε στην αναζήτηση του αληθινού και στην άμεση προβολή της ζωής, με γοργές και δυνατές εντυπώσεις. Έγραψε 11 όπερες, 1 Ελεγεία και τον Ύμνο στη Ρώμη.